

lier med småbørn forbedres, at den enkelte familier valgmuligheder sikres, og at der bliver flere fleksible pasningsmuligheder. Vi må skabe rammer, der gør det muligt for småbørnsforældre at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet og samtidig være mere sammen med deres børn.

I dag er det for mange forældre et valg om enten-eller, men det modsvarer ikke flertallets ønsker; de vil have både-og. De vil prioritere deres børn uden dermed at kvæste karrieren, og det er disse overordnede initiativer, som Kristeligt Folkeparti mener der i første omgang i langt højere grad er brug for.

På den anden side tror jeg, at det lovforslag, som vi tidligere i dag har behandlet, nemlig L 56 vedrørende kommunernes muligheder for at tage højere forældrebetaling i daginstitutionerne, vil give kommunerne en kapitalindsprøjtning, som kan hjælpe dem til at skaffe de manglende dagpasningspladser. Men jeg så naturligvis langt hellere, at flere forældre havde mulighed for at tage orlov eller få tilskud til selv at passe børnene.

Vi vil i Kristeligt Folkeparti fortsat kæmpe for, at pengene skal følge barnet i alle kommuner, men vi kan ikke umiddelbart støtte dette forslag, da det på os virker mere som en straffeforanstaltning over for kommunerne end som et familiepolitisk initiativ.

Jette Gottlieb (EL):

Ja, der harceleres jo noget over, at det er fjerde gang, vi fremsætter forslaget. Når det er tilfældet, er det naturligvis, fordi forslaget er så indlysende logisk, og man kan da også høre rundt omkring fra de forskellige ordførere, at de har en lille smule vanskeligt ved videre at argumentere mod det.

Der er jo en overraskende enighed mellem socialministeren og den socialdemokratiske ordfører, når de taler om, at det er en sammenblanding af ordningerne, at man nu blander en arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning sammen med et børnepasningspolitisk initiativ, men hvis det nu var en konsekvent standpunkt, må man jo sige, at så er hele børnepasningsloven i sig selv et misfoster, og det tror jeg sådan set ikke hverken Socialdemokratiet eller socialministeren opfatter det som.

Nej, sandheden er jo, at man skar ned på denne her ordning af sparegrunde og af arbejdsmarkedspolitiske grunde; derfor fastsatte man altså taksten til at være 60 pct., og det er i

sig selv et problem. Dermed er det klart, at der er tale om en slags lappeløsning, når man nu beder om at få taksten tilbage til et grundlag, man måske kunne leve af, og naturligvis er det især vigtigt for de enlige forsørgere.

Det forslag, vi behandlede tidligere i dag fra regeringen, var jo et spørgsmål om at belønne de kommuner, der langt om længe beslutter sig for at opfylde intentionerne i lovgivningen om, at der skal være plads til et pædagogisk dagtilbud fra barselsorlovens udløb.

Vores forslag har det modsatte sigte eller et andet sigte, kan man sige, nemlig at man skal sikre rimelige økonomiske forhold for de småbørnsforældre, der bliver tvunget til at tage børnepasningsorlov, fordi kommunen netop ikke tilbyder den plads til barnet.

Jeg skal også minde om, at mange kommuner ved børnepasningsorlovens indførelse rent faktisk supplerede op på egen basis, men efter de mange rækker af stramme kommuneaftaler, ja, så var det en af de ting, der blev sparet væk i kommunerne.

Det at få et lille nyt familiemedlem burde jo være en glæde, og i et samfund, hvor der ikke fødes børn, vil man i sagens natur se en total afvikling. Og det er heldigvis også sådan, at mange vælger at få børn, selv om der er den usikkerhed i det. For det er jo sjældent, at man kan være sikker på, at bopælskommunen kan tilbyde en plads til den lille ny, når mors eller fars barselsorlov udløber.

Reelt betyder det jo, at mange – især kvinder – bliver tvunget til at tage børnepasningsorlov, og jeg vil straks sige til CD's ordfører, at jeg ser frem til, at vi i udvalgsbehandlingen af det her forslag vil anmode om at få belyst, præcis hvor mange det egentlig drejer sig om i dette år, for tallet svinger selvfølgelig hele tiden.

Men det betyder jo, at familiens økonomi bliver meget urimelig belastet, når orlovsydelsen kun er på de 60 pct. af dagpengene. 7.176 kr. brutto om måneden er ikke nogen stor kompensation for en fuldtidsløn, som der ellers ville være tale om. Værst er det selvfølgelig for de familier, der i forvejen er lavindkomstfamilier, og som derfor ikke har reserver i banken at trække på.

Næsten alle partier bryster sig af, de gerne vil gøre det bedre for børnene, og det er jo det, jeg har kunnet høre hele vejen rundt blandt ordførerne; der snakkes om, hvor godt det er med en børnepasningsorlov, og at den bør være mere fleksibel.